

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Notificare privind aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte** 1

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2017/1798 al Comisiei din 2 iunie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele specifice privind compoziția și informațiile aplicabile înlocuitorilor totali ai dietei în scop de control al greutateii⁽¹⁾** 2
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2017/1799 al Comisiei din 12 iunie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește exceptarea anumitor bănci centrale din țări terțe, în cadrul aplicării politicilor monetare, de schimb valutar și de stabilitate financiară ale acestora, de la cerințele de transparență pretranzacționare și posttranzacționare⁽¹⁾** 11
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2017/1800 al Comisiei din 29 iunie 2017 de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 151/2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾** 14
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2017/1801 al Comisiei din 13 iulie 2017 de rectificare a anumitor versiuni lingvistice ale Regulamentului delegat (UE) 2016/2250 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale din Marea Nordului și din apele Uniunii din diviziunea ICES IIa** 18

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

DECIZII

- ★ Decizia (PESC) 2017/1802 a Comitetului politic și de securitate din 28 septembrie 2017 privind numirea șefului Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017) 20

RECOMANDĂRI

- ★ Recomandarea (UE) 2017/1803 a Comisiei din 3 octombrie 2017 privind sporirea căilor legale pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională [notificată cu numărul C(2017) 6504] 21
- ★ Recomandarea (UE) 2017/1804 a Comisiei din 3 octombrie 2017 privind punerea în aplicare a dispozițiilor Codului frontierei Schengen referitoare la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în spațiul Schengen 25
- ★ Recomandarea (UE) 2017/1805 a Comisiei din 3 octombrie 2017 cu privire la profesionalizarea achizițiilor publice — Construirea unei arhitecturi pentru profesionalizarea achizițiilor publice ⁽¹⁾ 28

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 191, 28.6.2014) 32

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Notificare privind aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte

Acordul de dialog politic și de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte ⁽¹⁾, semnat la Bruxelles la 12 decembrie 2016, se aplică cu titlu provizoriu de la 1 noiembrie 2017, în conformitate cu articolul 86.3 din acord. Conform articolului 3 din Decizia Consiliului din 6 decembrie 2016 privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a acordului, următoarele părți din acord se aplică provizoriu între Uniune și Republica Cuba, dar numai în măsura în care se referă la aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii, inclusiv aspecte pentru care Uniunea are competența de a defini și de a pune în aplicare o politică externă și de securitate comună:

- părțile I-IV; și
- partea V, în măsura în care dispozițiile acesteia se limitează la a asigura aplicarea cu titlu provizoriu a acordului.

În pofida dispozițiilor primului paragraf de la articolul 3, următoarele articole nu se aplică cu titlu provizoriu:

- articolul 29;
- articolul 35;
- articolul 55, în măsura în care privește cooperarea în domeniul transportului maritim;
- articolul 58;
- articolul 71, în măsura în care privește securitatea frontierelor; și
- articolul 73, în măsura în care privește cooperarea în domeniul indicațiilor geografice neagricole.

⁽¹⁾ JOL 337 I, 13.12.2016, p. 1.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/1798 AL COMISIEI

din 2 iunie 2017

de completare a Regulamentului (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerințele specifice privind compoziția și informațiile aplicabile înlocuitorilor totali ai dietei în scop de control al greutateii

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Directiva 96/8/CE a Comisiei ⁽²⁾ stabilește norme armonizate privind produsele alimentare destinate utilizării în dietele hipocalorice destinate scăderii din greutate și include în domeniul ei de aplicare produsele definite în Regulamentul (UE) nr. 609/2013 ca produse menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 609/2013 abrogă Directiva 96/8/CE și stabilește cerințe generale privind compoziția și informarea pentru diferite categorii de produse alimentare, inclusiv produse definite ca înlocuitori totali ai dietei în scop de control al greutateii. Pentru ca Comisia să își îndeplinească obligația de a adopta cerințe specifice privind compoziția și informarea pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, este adecvat să fie utilizate ca bază dispozițiile Directivei 96/8/CE, întrucât respectivele dispoziții au asigurat în mod satisfăcător libera circulație a produselor alimentare prezentate ca înlocuitori totali ai dietei în scop de control al greutateii, asigurând, în același timp, un nivel înalt de protecție a sănătății publice.
- (3) Înlocuitorii totali ai dietei în scop de control al greutateii sunt produse complexe care vizează în mod specific adulții supraponderali sau obezi care intenționează să obțină reducerea greutateii. Compoziția esențială a produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii trebuie să respecte necesarul zilnic de substanțe nutritive al adulților supraponderali sau obezi care altminteri au o stare bună de sănătate, în contextul dietelor hipocalorice pentru scăderea în greutate, astfel cum este confirmat prin datele științifice general acceptate.
- (4) Pentru a asigura siguranța și adecvarea produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii ar trebui să fie stabilite cerințe detaliate privind compoziția lor, inclusiv cerințe privind valoarea energetică, conținutul de macronutrienți și de micronutrienți. Respectiv cerințe ar trebui să se bazeze pe cele mai recente avize științifice ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară („autoritatea”) ⁽³⁾ emise cu privire la subiectul în cauză.
- (5) Pentru a asigura inovarea și dezvoltarea produselor ar trebui să fie posibilă adăugarea voluntară în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii a ingredientelor care nu sunt reglementate prin cerințe specifice din prezentul regulament, în special a fibrelor alimentare. Toate ingredientele utilizate la fabricarea produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii ar trebui să fie adecvate

⁽¹⁾ JO L 181, 29.6.2013, p. 35.

⁽²⁾ Directiva 96/8/CE a Comisiei din 26 februarie 1996 privind produsele alimentare utilizate în dietele hipocalorice pentru scăderea în greutate (JO L 55, 6.3.1996, p. 22).

⁽³⁾ Grupul EFSA pentru produse dietetice, nutriție și alergii, 2015. *Scientific Opinion on the essential composition of total diet replacement for weight control* (Aviz științific privind compoziția esențială a înlocuitorilor totali ai dietei în scop de control al greutateii, *EFSA Journal* 2015; 13(1): 3957 și EFSA, Grupul NDA al EFSA (Grupul EFSA pentru produse dietetice, nutriție și alergii) 2016. *Scientific Opinion on the Dietary Reference Values for choline*, (Aviz științific privind valorile dietetice de referință pentru colină), *EFSA Journal* 2016; 14(8): 4484.

pentru adulții supraponderali și obezi altminteri sănătoși, iar adecvarea lor ar trebui să fi fost demonstrată, dacă este cazul, prin studii corespunzătoare. Este responsabilitatea operatorilor din sectorul alimentar de a demonstra această adecvare și a autorităților naționale competente de a lua în considerare, de la caz la caz, dacă această cerință este îndeplinită.

- (6) Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii trebuie să respecte Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Pentru a ține seama de natura specifică a produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, adăugirile și derogările de la normele generale respective ar trebui, dacă este cazul, să fie stabilite.
- (7) Este esențial ca declarația nutrițională a produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii să fie disponibilă pentru a asigura faptul că este utilizată în mod corespunzător atât de adulții supraponderali sau obezi altminteri sănătoși care consumă alimentele respective, cât și de specialiștii din domeniul sănătății care pot oferi recomandări cu privire la oportunitatea utilizării lor în anumite cazuri. Prin urmare, pentru a furniza informații mai complete, declarația nutrițională ar trebui să conțină mai multe informații decât cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. În plus, obligația de a pune la dispoziție declarația nutrițională ar trebui să fie obligatorie pentru toate produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, indiferent de dimensiunea ambalajului sau a recipientului și, în consecință, scutirea prevăzută la punctul 18 din anexa V la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 nu ar trebui să se aplice.
- (8) Pentru a furniza informații adecvate și pentru a facilita compararea produselor, declarația nutrițională pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii ar trebui să fie exprimată per porție și/sau per unitate de consum, precum și per rație zilnică totală. În plus, astfel de informații ar trebui să se refere la produsul gata de utilizare după preparare în conformitate cu instrucțiunile producătorului.
- (9) Articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 conține o listă limitată de nutrienți care pot fi incluși în mod voluntar în declarația nutrițională referitoare la produsele alimentare. Anexa la Regulamentul (UE) nr. 609/2013 conține o serie de substanțe care pot fi adăugate în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, unele dintre ele nefiind reglementate prin articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011. Pentru a se asigura claritatea juridică, ar trebui să se prevadă în mod explicit că declarația nutrițională pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii poate include astfel de substanțe. În plus, în anumite cazuri, informații mai detaliate cu privire la glucidele și lipidele prezente în produs ar putea fi utile pentru consumatori și pentru specialiștii din domeniul sănătății. Prin urmare, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să fie autorizați să furnizeze astfel de informații în mod voluntar.
- (10) Adulții supraponderali sau obezi altminteri sănătoși pot avea nevoi nutriționale diferite față de restul populației. În plus, înlocuitorii totali ai dietei în scop de control al greutateii sunt produse alimentare care înlocuiesc în totalitate dieta zilnică. Din respectivele motive, exprimarea informațiilor nutriționale privind valoarea energetică și cantitatea de nutrienți din produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii ca procent din valorile de referință ale aportului zilnic prevăzut pentru populația generală în Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 ar induce consumatorii în eroare și, prin urmare, nu ar trebui să fie permisă.
- (11) Mențiuni referitoare la conținutul caloric „foarte mic” sau „mic” al produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii pot oferi consumatorilor informații utile. Prin urmare, este adecvat să se prevadă norme privind astfel de mențiuni voluntare.
- (12) Mențiunile nutriționale și cele referitoare la sănătate sunt instrumente publicitare utilizate în mod voluntar de către operatorii din sectorul alimentar în comunicarea în scop comercial, în conformitate cu normele din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Având în vedere rolul deosebit al produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii în dieta persoanelor care le consumă, utilizarea mențiunilor nutriționale și a celor referitoare la sănătate nu ar trebui să fie permisă pentru astfel de produse. Totuși, având în vedere că informațiile privind prezența fibrelor alimentare în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii pot fi utile pentru consumatori, ar trebui adoptate dispoziții pentru a permite să fie utilizate mențiuni nutriționale referitoare la adaosul de fibre alimentare în anumite condiții.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 9).

- (13) Directiva 96/8/CE prevede obligativitatea adăugării fibrelor alimentare în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii. Din cauza lipsei dovezilor științifice în ceea ce le privește, autoritatea nu a putut stabili un conținut minim de fibre alimentare în avizul ei cel mai recent. Din aceste motive, este adecvat să se mențină nivelul minim de fibre alimentare cerute în temeiul Directivei 96/8/CE, dacă sunt adăugate în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii.
- (14) Articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ impune statelor membre să asigure respectarea legislației referitoare la produsele alimentare, precum și să monitorizeze și să verifice respectarea cerințelor de către operatorii din sectorul alimentar și al hranei pentru animale în toate etapele de producție, prelucrare și distribuție. În acest context, pentru a facilita monitorizarea oficială eficientă a produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, operatorii din sectorul alimentar care introduc pe piață astfel de produse ar trebui să furnizeze autorităților naționale competente un model al etichetei utilizate și toate informațiile relevante considerate necesare de către autoritățile competente pentru a verifica respectarea prezentului regulament, cu excepția cazului în care statele membre au un sistem de monitorizare eficient diferit.
- (15) Pentru a permite operatorilor economici din sectorul alimentar să se adapteze noilor cerințe care pot implica adaptarea tehnică la procesul de fabricație a produselor în cauză, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu o dată situată la cinci ani de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește următoarele cerințe specifice în ceea ce privește produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii:

- (a) cerințe privind compoziția;
- (b) cerințe privind etichetarea, prezentarea și publicitatea;
- (c) cerințe privind notificarea în vederea introducerii produsului pe piață.

Articolul 2

Introducerea pe piață

- (1) Denumirea produsului sub care produsul alimentar menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013 este vândut este „înlocuitor total al dietei în scop de control al greutateii”.
- (2) Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii pot fi introduse pe piață numai dacă sunt în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 3

Cerințe privind compoziția

- (1) Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii respectă cerințele privind compoziția stabilite în anexa I, ținând seama de specificațiile din anexa II.
- (2) Cerințele privind compoziția menționate în anexa I se aplică produselor alimentare gata de utilizat, comercializate ca atare sau după prepararea în conformitate cu instrucțiunile producătorului.
- (3) Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii pot conține alte ingrediente decât substanțele menționate în anexa I numai în cazul în care adecvarea acestora a fost stabilită pe baza unor date științifice general acceptate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

*Articolul 4***Cerințe specifice privind informațiile referitoare la produsele alimentare**

(1) În plus față de informațiile obligatorii menționate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii sunt însoțite de următoarele mențiuni obligatorii:

- (a) o mențiune care să indice faptul că produsul este destinat numai adulților sănătoși supraponderali sau obezi care intenționează să își reducă greutatea;
- (b) o mențiune care să indice faptul că produsul nu ar trebui să fie utilizat de către femei însărcinate sau care alăptează, de adolescenți sau de către persoane care suferă de o afecțiune medicală fără avizul unui specialist în domeniu;
- (c) o mențiune care să indice importanța unui aport zilnic corespunzător de lichide;
- (d) o mențiune care să indice faptul că produsul asigură cantități zilnice corespunzătoare pentru toate substanțele nutritive esențiale atunci când este utilizat în conformitate cu instrucțiunile de utilizare;
- (e) o mențiune care să indice faptul că produsul nu ar trebui utilizat mai mult de opt săptămâni sau în mod repetat în cursul unor perioade mai scurte decât aceasta de către adulții sănătoși supraponderali sau obezi fără avizul unui specialist în domeniu;
- (f) instrucțiuni pentru prepararea corespunzătoare, dacă sunt necesare, precum și o mențiune privind importanța respectării instrucțiunilor respective;
- (g) în cazul în care un produs, utilizat conform instrucțiunilor fabricantului, asigură un aport zilnic de polioli mai mare de 20 g pe zi, o mențiune care să indice faptul că produsul alimentar poate avea efect laxativ;
- (h) în cazul în care în produs nu au fost adăugate fibre alimentare, o mențiune care să indice faptul că în ceea ce privește posibilitatea de a completa produsul cu fibre alimentare trebuie să fie solicitat avizul unui specialist în domeniu.

(2) Atunci când apar pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta, mențiunile obligatorii prevăzute la alineatul (1) se indică astfel încât să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

(3) Etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu fac nici o referire la viteza sau la cantitatea de reducere din greutate care poate rezulta în urma utilizării sale.

*Articolul 5***Cerințe specifice privind declarația nutrițională**

(1) În plus față de informațiile la care se face referire la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, declarația nutrițională obligatorie în cazul produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii include cantitățile corespunzătoare fiecărei substanțe minerale și fiecărei vitamine menționate în anexa I la prezentul regulament care sunt prezente în produs.

Declarația nutrițională obligatorie în cazul produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii include, de asemenea, cantitatea de colină și, în cazul în care se adaugă, de fibre alimentare.

(2) În plus față de informațiile menționate la articolul 30 alineatul (2) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, conținutul declarației nutriționale obligatorii pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii poate fi completat cu:

- (a) cantitățile de lipide și de glucide;
- (b) cantitățile corespunzătoare oricărei substanțe menționate în anexa la Regulamentul (UE) nr. 609/2013, în cazul în care o astfel de indicație nu este prezentă în alineatul (1) al prezentului articol;
- (c) cantitatea corespunzătoare oricărei substanțe adăugate produsului în conformitate cu articolul 3 alineatul (3).

(3) Prin derogare de la articolul 30 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, informațiile incluse în declarația nutrițională obligatorie pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu se repetă pe etichetă.

(4) Declarația nutrițională este obligatorie pentru toate produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii, indiferent de mărimea celei mai mari suprafețe a ambalajului sau a recipientului.

(5) Toate substanțele nutritive incluse în declarația nutrițională pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 31-35 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

(6) Prin derogare de la articolul 31 alineatul (3) și articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, valoarea energetică și cantitățile de substanțe nutritive din produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii sunt exprimate în raport cu rația zilnică totală, precum și per porție și/sau per unitate de consum a produsului alimentar gata de consum după preparare în conformitate cu instrucțiunile producătorului. Dacă este cazul, informațiile pot fi menționate și în raport cu 100 g sau 100 ml de produs alimentar în starea în care este vândut.

(7) Prin derogare de la articolul 32 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, valoarea energetică și cantitățile de substanțe nutritive ale produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu se exprimă ca procent din consumul de referință menționat în anexa XIII la regulamentul respectiv.

(8) Informațiile incluse în declarația nutrițională pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii care nu sunt menționate în anexa XV la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 se prezintă după cea mai relevantă rubrică din anexa respectivă la care aparțin sau din care fac parte.

Informațiile care nu sunt menționate în anexa XV la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 și care nu aparțin sau nu sunt componente ale niciuneia dintre rubricile din anexa respectivă se prezintă în declarația nutrițională după ultima rubrică din anexa respectivă.

Indicarea cantității de sodiu apare împreună cu alte minerale și poate fi repetată lângă indicarea conținutului de sare după cum urmează: „Sare: X g (din care sodiu: Y mg)”.

(9) Mențiunea „dietă foarte săracă în calorii” poate fi utilizată pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii în condițiile în care conținutul energetic al unui produs este mai mic de 3 360 kJ/zi (800 kcal/zi).

(10) Mențiunea „dietă săracă în calorii” poate fi utilizată pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii în condițiile în care conținutul energetic al unui produs este între 3 360 kJ/zi (800 kcal/zi) și 5 040 kJ/zi (1 200 kcal/zi).

Articolul 6

Mențiuni referitoare la nutriție sau la sănătate

(1) Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu fac obiectul unor mențiuni referitoare la nutriție sau la sănătate.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), mențiunea referitoare la nutriție „fibre adăugate” poate fi utilizată pentru produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii în condițiile în care conținutul de fibre alimentare al produsului este de minimum 10 g.

Articolul 7

Notificare

atunci când produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii sunt introduse pe piață, operatorul din sectorul alimentar notifică autorității competente din fiecare stat membru în care produsul în cauză este comercializat informațiile care figurează pe etichetă transmițându-i un model de etichetă utilizată în cazul produsului, precum și orice alte informații pe care autoritatea competentă le poate solicita în mod rezonabil pentru a stabili conformitatea cu prezentul regulament, cu excepția cazului în care un stat membru scutește operatorul din sectorul alimentar de respectiva obligație în cadrul unui sistem național care garantează o monitorizare oficială eficientă a produsului în cauză.

*Articolul 8***Trimiteri la Directiva 96/8/CE**

Trimiterile la Directiva 96/8/CE din alte acte legislative se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

*Articolul 9***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 27 octombrie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXA I

Cerințe referitoare la compoziție menționate la articolul 3

1. ENERGIE

Valoarea energiei furnizate de produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 2 510 kJ (600 kcal) și mai mare de 5 020 kJ (1 200 kcal) pentru rația zilnică totală.

2. PROTEINE

2.1. Cantitatea de proteine care intră în compoziția produselor menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 75 g și mai mare de 105 g pentru rația zilnică totală.

2.2. În sensul punctului 2.1, „proteină” înseamnă proteinele al căror Scor aminoacidic corectat în funcție de digerabilitatea proteinelor (*Protein Digestibility-Corrected Amino Acid Score*) este 1.0 în comparație cu proteina de referință, astfel cum se prevede în anexa II.

2.3. Adăugarea de aminoacizi este permisă doar în scopul îmbunătățirii valorii nutritive a proteinelor conținute în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii și doar în proporțiile necesare atingerii acestui scop.

3. COLINĂ

Cantitatea de colină conținută în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 400 mg pentru rația zilnică totală.

4. LIPIDE

4.1. Acid linoleic

Cantitatea de acid linoleic conținută în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 11 g pentru rația zilnică totală.

4.2. Acid alfa-linolenic

Cantitatea de acid alfa-linolenic conținută în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 1,4 g pentru rația zilnică totală.

5. CARBOHIDRAȚI

Cantitatea de carbohidrați conținută în produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu trebuie să fie mai mică de 30 g pentru rația zilnică totală.

6. VITAMINE ȘI MINERALE

Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii furnizează cel puțin cantitățile de vitamine și de minerale menționate în tabelul 1 pentru dieta zilnică totală.

Produsele menite să înlocuiască total dieta în scop de control al greutateii nu conțin mai mult de 250 mg de magneziu pentru rația zilnică totală.

Tabelul 1

Vitamina A	[μg RE ⁽¹⁾]	700
Vitamina D	(μg)	10
Vitamina E ⁽²⁾	(mg)	10

Vitamina C	(mg)	110
Vitamina K	(µg)	70
Tiamină	(mg)	0,8
Riboflavină	(mg)	1,6
Niacină	[mg-NE ⁽³⁾]	17
Vitamina B ₆	(mg)	1,6
Folat	[µg-DFE ⁽⁴⁾]	330
Vitamina B ₁₂	(µg)	3
Biotină	(µg)	40
Acid pantotenic	(mg)	5
Calciu	(mg)	950
Fosfor	(mg)	730
Potasiu	(g)	3, 1
Fier	(mg)	9
Zinc	(mg)	9,4
Cupru	(mg)	1,1
Iod	(µg)	150
Molibden	(µg)	65
Seleniu	(µg)	70
Sodiu	(mg)	575
Magneziu	(mg)	150
Mangan	(mg)	3
Clor	(mg)	830

⁽¹⁾ Echivalenți de retinol

⁽²⁾ Activitatea vitaminică E a RRR α-tocoferolului.

⁽³⁾ Echivalenți de niacină

⁽⁴⁾ Echivalenți de folat alimentar: 1 µg DFE = 1 µg folat alimentar = 0,6 µg acid folic din înlocuitorii totali ai dietei în scop de control al greutateii.

ANEXA II

Model de necesar de aminoacizi ⁽¹⁾

	g/100 g de proteine
Cistină + metionină	2,2
Histidină	1,5
Izoleucină	3,0
Leucină	5,9
Lizină	4,5
Fenilalanină + tirozină	3,8
Treonină	2,3
Triptofan	0,6
Valină	3,9

(¹) Organizația Mondială a Sănătății/Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite/Universitatea Națiunilor Unite), 2007. *Protein and amino acid requirements in human nutrition* (Necesarul de proteine și de aminoacizi în alimentația umană). Raport al unei consultări comune a experților OMS/FAO/UNU. [WHO Technical Report Series (Seria de rapoarte tehnice a OMS), 935, p. 284].

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/1799 AL COMISIEI**din 12 iunie 2017****de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește exceptarea anumitor bănci centrale din țări terțe, în cadrul aplicării politicilor monetare, de schimb valutar și de stabilitate financiară ale acestora, de la cerințele de transparență pretranzacționare și posttranzacționare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 1 alineatul (9),

întrucât:

- (1) Tranzacțiile la care membrii Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) sunt contrapărți sunt exceptate de la aplicarea cerințelor de transparență în tranzacționare în conformitate cu articolul 1 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 în măsura în care aceste tranzacții sunt efectuate în vederea aplicării politicii monetare, de schimb valutar sau de stabilitate financiară.
- (2) O astfel de exceptare de la domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 poate fi extinsă, în conformitate cu articolul 1 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, dacă sunt îndeplinite cerințele relevante, la bănci centrale din țări terțe și la Banca Reglementelor Internaționale, care, în sensul acestei exceptări, este considerată similară cu o bancă centrală dintr-o țară terță conform articolului 1 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. În acest sens, Comisia a întocmit și a prezentat Parlamentului European și Consiliului un raport în care a evaluat regimul internațional aplicabil băncilor centrale din țări terțe. Raportul a inclus o analiză a regimului aplicabil băncilor centrale, inclusiv membrilor SEBC, în conformitate cu cadrul legislativ al țărilor terțe, precum și impactul potențial pe care l-ar avea cerințele de reglementare din Uniune referitoare la dezvăluirea informațiilor asupra tranzacțiilor efectuate de băncile centrale din țări terțe. În ceea ce privește analiza, concluzia raportului a fost că este necesară exceptarea unui număr de bănci centrale din țări terțe de la obligațiile de transparență în tranzacționare impuse prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și, deci, că este oportună extinderea exceptării la băncile centrale din țările terțe respective.
- (3) Lista băncilor centrale din țări terțe care beneficiază de exceptarea prevăzută în prezentul regulament ar trebui să fie revizuită, după cum se consideră adecvat, inclusiv în vederea extinderii, după caz, a exceptărilor și la alte bănci centrale din țări terțe care încă nu au fost incluse în listă sau în vederea eliminării acestor entități publice de pe listă.
- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Grupului de experți al Comitetului european pentru valori mobiliare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Băncile centrale din țări terțe care beneficiază de exceptare**

[Articolul 1 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014]

Articolul 1 alineatele (6) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 se aplică Băncii Reglementelor Internaționale și băncilor centrale din țările terțe menționate în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2***Intrarea în vigoare**Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 84.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 12 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

1. Australia:
 - Banca de Rezerve a Australiei;
 2. Brazilia:
 - Banca Centrală a Braziliei;
 3. Canada:
 - Banca Canadei;
 4. RAS Hong Kong:
 - Autoritatea monetară a Hong Kong-ului;
 5. India:
 - Banca de Rezerve a Indiei;
 6. Japonia:
 - Banca Japoniei;
 7. Mexic:
 - Banca Mexicului;
 8. Republica Coreea:
 - Banca Coreei;
 9. Singapore:
 - Autoritatea monetară a Singapore;
 10. Elveția:
 - Banca Națională a Elveției;
 11. Turcia:
 - Banca Centrală a Republicii Turcia;
 12. Statele Unite ale Americii:
 - Sistemul de rezerve federale;
 13. Banca Reglementelor Internaționale.
-

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/1800 AL COMISIEI**din 29 iunie 2017****de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 151/2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 81 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Aplicarea Regulamentului delegat (UE) nr. 151/2013 al Comisiei ⁽²⁾ a demonstrat că lipsa unor standarde specifice pentru accesul la date și pentru agregarea și compararea datelor duce la deficiențe structurale. Lipsa datelor standardizate, a unor funcționalități uniforme și a unui format de mesaj standardizat a afectat accesul direct și imediat la date și a împiedicat, prin urmare, entitățile menționate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să evalueze în mod eficace riscul sistemic și să își îndeplinească, astfel, responsabilitățile și mandatele.
- (2) Pentru a elimina aceste obstacole, este necesar să se modifice Regulamentul delegat (UE) nr. 151/2013 prin detalierea suplimentară a standardelor operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registrele centrale de tranzacții, astfel încât să se asigure că entitățile menționate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sunt în măsură să aibă acces la informațiile de care au nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.
- (3) Pentru a permite compararea și agregarea eficace și eficientă a datelor între registrele centrale de tranzacții, pentru accesarea datelor și comunicarea între entitățile menționate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și registrele centrale de tranzacții ar trebui utilizate formulare în format XML și mesaje XML elaborate în conformitate cu metodologia ISO 20022. Acest lucru nu ar trebui să excludă posibilitatea ca registrele centrale de tranzacții și entitățile relevante să convină între ele să acorde acces sau să comunice utilizând un format diferit, în plus față de XML.
- (4) Modelele în format XML ar trebui să fie utilizate pentru a furniza date entităților relevante într-un mod care să faciliteze agregarea acestora, în timp ce mesajele XML ar trebui să fie utilizate pentru a simplifica procesul de schimb de date dintre registrele centrale de tranzacții și entitățile relevante. Regulamentul delegat (UE) nr. 151/2013 nu exclude utilizarea separată suplimentară a unor modele care nu sunt în format XML, precum fișierele cu valori separate prin virgulă (csv) sau fișierele de tip text (txt), în măsura în care acestea le permit entităților relevante să își îndeplinească responsabilitățile și mandatele. Registrele centrale de tranzacții ar trebui, prin urmare, să fie autorizate să continue utilizarea acestor formate în plus față de modelele în format XML, dar niciodată în locul acestora. Modelele în format XML și mesajele XML bazate pe metodologia ISO 20022 ar trebui să fie utilizate cel puțin pentru toate rapoartele și schimburile de rezultate, pentru a asigura comparabilitatea și agregarea datelor între registrele centrale de tranzacții.
- (5) Entitățile enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pot delega sarcini și responsabilități către ESMA în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 ⁽³⁾, inclusiv accesul la datele raportate către registrele centrale de tranzacții. Utilizarea unor astfel de delegări nu ar trebui să afecteze în niciun fel obligația registrelor centrale de tranzacții de a acorda entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 acces direct și imediat la datele respective.
- (6) Pentru a asigura confidențialitatea, orice tip de schimb de date între registrele centrale de tranzacții și entitățile relevante ar trebui să fie efectuat prin intermediul unei conexiuni securizate de la calculator de la calculator și

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 151/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare care să precizeze datele care urmează să fie publicate și puse la dispoziție de registrele centrale de tranzacții și standarde operaționale pentru agregarea, compararea și accesarea datelor (JO L 52, 23.2.2013, p. 33).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

prin utilizarea unor protocoale de criptare a datelor. Pentru a se asigura standarde comune minime, ar trebui să se utilizeze protocolul SSH File Transfer (SFTP) între registrele centrale de tranzacții și entitățile enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Acest lucru nu ar trebui să excludă posibilitatea ca registrele centrale de tranzacții și entitățile relevante să convină între ele să stabilească conexiuni securizate de la calculator la calculator utilizând un canal separat, suplimentar față de SFTP. Registrele centrale de tranzacții ar trebui, prin urmare, să fie autorizate să utilizeze în continuare alte conexiuni securizate de la calculator la calculator, în plus față de utilizarea SFTP, dar niciodată în locul acesteia.

- (7) Cele mai recente date privind stadiul de tranzacționare al contractelor derivate cu poziții deschise sunt esențiale pentru monitorizarea stabilității financiare și a riscului sistemic. Prin urmare, entitățile relevante ar trebui să aibă acces la datele respective.
- (8) Este esențial să se faciliteze accesul direct și imediat la seturile de date specifice și, deci, să se stabilească un set de cereri *ad hoc* care să poată fi combinate cu privire la părțile la tranzacție, termenii economici, clasificarea și identificarea contractelor derivate, orizontul de timp pentru executare, raportare și scadență, precum și la evenimentele din ciclul de viață al întreprinderii.
- (9) Termenele în care datele sunt furnizate entităților relevante de către registrele centrale de tranzacții ar trebui armonizate pentru a îmbunătăți accesul direct și imediat la datele din registrele centrale de tranzacții și pentru a le permite entităților relevante și registrelor centrale de tranzacții să îmbunătățească planificarea proceselor lor interne legate de date.
- (10) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) nr. 151/2013 ar trebui modificat pentru a detalia și îmbunătăți cadrul operațional pentru accesarea, agregarea și compararea datelor între registrele centrale de tranzacții.
- (11) Punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute în prezentul regulament delegat ar trebui să fie amânată pentru a facilita adaptarea de către registrele centrale de tranzacții a sistemelor la specificațiile prevăzute în prezentul regulament delegat.
- (12) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare transmis Comisiei de către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.
- (13) În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament și a analizat eventualele costuri și beneficii aferente. Aceste consultări publice au permis ESMA să obțină punctele de vedere ale autorităților relevante și ale membrilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), care au fost prezentate de către BCE. În plus, ESMA a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului delegat (UE) nr. 151/2013

1. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un registru central de tranzacții asigură accesul direct și imediat al entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, inclusiv în situațiile în care există o delegare în temeiul articolului 28 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, la detaliile contractelor derivate în conformitate cu articolele 2 și 3 din prezentul regulament.

În sensul primului paragraf, un registru central de tranzacții trebuie să utilizeze un format XML și un model elaborat în conformitate cu metodologia ISO 20022. În mod suplimentar, un registru central de tranzacții poate, de comun acord cu entitatea în cauză, să acorde acces la detaliile contractelor derivate și într-un alt format agreeat reciproc.”

(b) Alineatul (2) se elimină.

2. La articolul 5 se adaugă următoarele alineate (3)-(9):

„(3) Un registru central de tranzacții instituie și menține măsurile de ordin tehnic necesare pentru a permite entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să se conecteze utilizând o interfață securizată de la calculator la calculator pentru a depune cereri de date și a primi date.

În sensul primului paragraf, un registru central de tranzacții trebuie să utilizeze protocolul SSH File Transfer (SFTP). Pentru a comunica prin intermediul interfeței respective, registrul central de tranzacții trebuie să utilizeze mesaje XML standardizate elaborate conform metodologiei ISO 20022. În mod suplimentar, un registru central de tranzacții poate, de comun acord cu entitatea în cauză, să realizeze conexiunea și printr-un alt protocol agreeat reciproc.

(4) În sensul articolelor 2 și 3 din prezentul regulament, un registru central de tranzacții asigură accesul entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la următoarele informații:

- (a) toate rapoartele privind contractele derivate;
- (b) cele mai recente stadii de tranzacționare ale contractelor derivate care nu au ajuns la scadență sau care nu au făcut obiectul unui raport cu tipul de acțiune «E», «C», «P» sau «Z», astfel cum se menționează în câmpul 93 din tabelul 2 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012 al Comisiei (*).

(5) Un registru central de tranzacții instituie și menține măsurile de ordin tehnic necesare pentru a permite entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 să stabilească cereri periodice predefinite de acces la detaliile contractelor derivate, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (4), de care au nevoie respectivele entități pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.

(6) La cerere, un registru central de tranzacții asigură accesul entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la detaliile contractelor derivate prin orice combinație dintre următoarele câmpuri menționate în anexa la Regulamentul (UE) nr. 1247/2012:

- (a) marca temporală a raportării;
- (b) identificatorul contrapărții care efectuează raportarea;
- (c) identificatorul celeilalte contrapărți;
- (d) sectorul contrapărții care efectuează raportarea;
- (e) natura contrapărții care efectuează raportarea;
- (f) identificatorul brokerului;
- (g) identificatorul entității raportoare;
- (h) identificatorul beneficiarului;
- (i) clasa de active;
- (j) clasificarea produsului;
- (k) identificarea produsului;
- (l) identificarea produsului-suport;
- (m) locul de executare;
- (n) marca temporală a executării;
- (o) data scadenței;
- (p) data încetării;
- (q) CPC; și
- (r) tipul de acțiune.

(7) Un registru central de tranzacții instituie și menține capacitatea tehnică necesară pentru a acorda acces direct și imediat la detaliile contractelor derivate de care au nevoie entitățile enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele. Accesul este acordat după cum urmează:

- (a) în cazul în care o entitate enumerată la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 solicită acces la detaliile contractelor derivate în curs sau ale contractelor derivate care au ajuns la scadență sau pentru care au fost efectuate rapoarte cu tipurile de acțiune «E», «C», «Z» sau «P», astfel cum se menționează în câmpul 93 din tabelul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1247/2012, cu cel mult un an înainte de data la care a fost depusă cererea, un registru central de tranzacții trebuie să îndeplinească această cerere nu mai târziu de ora 12:00 UTC (ora universală coordonată) din prima zi calendaristică următoare datei la care a fost depusă cererea de acces;

- (b) în cazul în care o entitate enumerată la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 solicită acces la detaliile contractelor derivate care au ajuns la scadență sau pentru care a fost efectuate rapoarte cu tipurile de acțiune «E», «C», «Z» sau «P», astfel cum se menționează în câmpul 93 din tabelul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1247/2012, cu mai mult de un an înainte de data la care a fost depusă cererea, un registru central de tranzacții trebuie să îndeplinească această cerere în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la data la care a fost depusă cererea de acces;
- (c) în cazul în care o cerere de acces la date transmisă de către o entitate menționată la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se referă la contracte derivate care țin atât de la litera (a), cât și de litera (b), registru central de tranzacții furnizează detalii privind aceste contracte derivate în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la data la care a fost depusă cererea de acces.
- (8) Un registru central de tranzacții confirmă primirea și verifică corectitudinea și exhaustivitatea oricărei cereri de acces la datele furnizate de către entitățile enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Acesta notifică entităților respective rezultatele verificării în termen de cel mult șaiszeci de minute de la depunerea cererii.
- (9) Un registru central de tranzacții utilizează semnătura electronică și protocoale de criptare a datelor pentru a asigura confidențialitatea, integritatea și protecția datelor puse la dispoziția entităților enumerate la articolul 81 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1247/2012 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește formatul și frecvența rapoartelor de tranzacție transmise către registrele centrale de tranzacții în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 352, 21.12.2012, p. 20), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/105 (JO L 17, 21.1.2017, p. 17)."

Articolul 2

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 noiembrie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 iunie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/1801 AL COMISIEI**din 13 iulie 2017****de rectificare a anumitor versiuni lingvistice ale Regulamentului delegat (UE) 2016/2250 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale din Marea Nordului și din apele Uniunii din diviziunea ICES Ila**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (6),

întrucât:

- (1) Articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2016/2250 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește o derogare *de minimis* de la obligația de debarcare a anumitor specii capturate cu anumite tipuri de unelte.
- (2) Versiunile lingvistice cehă, daneză, germană, italiană și slovacă ale Regulamentului delegat (UE) 2016/2250 conțin o eroare la articolul 6 litera (f) cu privire la tipurile de unelte utilizate.
- (3) Versiunea în limba daneză a Regulamentului delegat (UE) 2016/2250 conține erori suplimentare la articolul 6 literele (e), (f) și (g) cu privire la speciile care fac obiectul excepției *de minimis*; la articolul 8 alineatul (2) literele (c) și (d) și la articolul 8 alineatul (3) cu privire la măsurile tehnice specifice din Skagerrak și în anexă, la nota de subsol 3 cu privire la definirea navelor vizate de regulament. Celelalte versiuni lingvistice nu sunt afectate.
- (4) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2016/2250 ar trebui rectificat în consecință.
- (5) Pentru a oferi condiții de concurență echitabile tuturor pescarilor care beneficiază de excepția *de minimis*, prezentul regulament delegat ar trebui să se aplice începând de la data de aplicare stabilită în Regulamentul delegat (UE) 2016/2250,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1**(nu privește versiunea în limba română)*⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/2250 al Comisiei din 4 octombrie 2016 de stabilire a unui plan privind aruncarea capturilor înapoi în mare pentru anumite activități de pescuit de specii demersale din Marea Nordului și din apele Uniunii din diviziunea ICES Ila (JO L 340, 15.12.2016, p. 2).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2017.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2017/1802 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE

din 28 septembrie 2017

privind numirea șefului Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017)

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38 al treilea paragraf,

Având în vedere Decizia 2013/354/PESC a Consiliului din 3 iulie 2013 privind Misiunea de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1),

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 9 alineatul (1) din Decizia 2013/354/PESC, Comitetul politic și de securitate (COPS) este autorizat, în conformitate cu articolul 38 al treilea paragraf din tratat, să adopte deciziile relevante în scopul exercitării controlului politic și a conducerii strategice ale Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS), inclusiv decizia de numire a șefului misiunii.
- (2) La 17 februarie 2015, COPS a adoptat Decizia EUPOL COPPS/1/2015 ⁽²⁾ de numire a domnului Rodolphe MAUGET în calitatea de șef al misiunii EUPOL COPPS pentru perioada 16 februarie 2015-30 iunie 2015.
- (3) Mandatul domnului Rodolphe MAUGET în calitatea de șef al misiunii EUPOL COPPS a fost prelungit de mai multe ori, ultima dată prin Decizia EUPOL COPPS/1/2016 a COPS ⁽³⁾, care a prelungit mandatul său ca șef al misiunii EUPOL COPPS până la 30 iunie 2017.
- (4) La 22 septembrie 2017, Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate a propus numirea domnului Kauko AALTOOMAA în calitatea de șef al misiunii EUPOL COPPS pentru perioada 1 octombrie 2017-30 iunie 2018,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Domnul Kauko AALTOOMAA este numit în calitatea de șef al Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) pentru perioada 1 octombrie 2017-30 iunie 2018.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 28 septembrie 2017.

Pentru Comitetul politic și de securitate

Președintele

W. STEVENS

⁽¹⁾ JO L 185, 4.7.2013, p. 12.

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2015/381 a Comitetului politic și de securitate din 17 februarie 2015 privind numirea șefului Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2015) (JO L 64, 7.3.2015, p. 37).

⁽³⁾ Decizia (PESC) 2016/1193 a Comitetului politic și de securitate din 12 iulie 2016 de prelungire a mandatului șefului Misiunii de Poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2016) (JO L 197, 22.7.2016, p. 1).

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA (UE) 2017/1803 A COMISIEI

din 3 octombrie 2017

privind sporirea căilor legale pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională

[notificată cu numărul C(2017) 6504]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Relocarea este un instrument important prin care se oferă protecție persoanelor strămutate în mod forțat și reprezintă o demonstrație clară a solidarității de la nivel mondial cu țările terțe în ceea ce privește ajutarea acestora să facă față unui număr mare de persoane care fug din calea războiului sau de persecuție. Prin înlocuirea fluxurilor de migrație periculoase și neregulate care trec granițele Uniunii cu căi sigure și legale de intrare în UE, relocarea contribuie la salvarea de vieți omenești, la reducerea migrației neregulate și la gestionarea presiunii migratorii și contracarează, totodată, discursul rețelelor de persoane care introduc ilegal migranți. Așadar, relocarea este și un element important al politicii globale a UE privind azilul și migrația.
- (2) În septembrie 2015, criza din zona mediteraneană a determinat instituțiile Uniunii să constate imediat existența unei situații de criză ca urmare a fluxurilor de migrație excepțional de mari în regiune și să solicite adoptarea de măsuri pe termen scurt și lung, mergând de la abordarea fluxurilor de migrație din afara UE până la asigurarea unui control eficace al frontierelor noastre externe, consolidarea politicii UE în materie de returnare și reformarea în paralel a sistemului european comun de azil (SECA), precum și punerea la dispoziție de căi sigure și legale de intrare în UE.
- (3) Ca parte a măsurilor imediate întreprinse și pentru a aborda în mod exhaustiv criza migrației și a demonstra solidaritate cu țările terțe care duc povara crizei mondiale a refugiaților, Comisia a recomandat la 8 iunie 2015 instituirea unui sistem la nivelul întregii UE prin care să fie relocate în decurs de doi ani 20 000 de persoane care au nevoie de protecție internațională ⁽¹⁾. La data de 20 iulie 2015, statele membre, împreună cu statele asociate la sistemul Dublin, au convenit să asigure relocarea din Orientul Mijlociu, din Cornul Africii și din Africa de Nord a 22 504 persoane care aveau nevoie de protecție internațională ⁽²⁾.
- (4) Pentru a combate activitatea rețelelor de persoane care introduc ilegal migranți și a le oferi migranților o alternativă la punerea în joc a propriei vieți, UE și Turcia au decis la 18 martie 2016 să pună capăt ciclului de fluxuri necontrolate de migranți care creau o criză umanitară și au convenit asupra unei serii de acțiuni, inclusiv asupra relocării în statele membre a sirienilor care aveau nevoie de protecție internațională.
- (5) În urma Declarației UE-Turcia, Consiliul a modificat Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului ⁽³⁾ pentru ca statele membre să își poată îndeplini, în cadrul sistemelor lor naționale și a sistemelor multilaterale, obligațiile de transfer din Turcia a 54 000 de solicitanți sirieni care au nevoie de protecție internațională, prin relocarea, prin admitia umanitară sau prin alte forme de admitie legală a acestora.
- (6) Declarația de la New York pentru refugiați și migranți din 19 septembrie 2016, adoptată de către toate cele 193 de state membre ale Organizației Națiunilor Unite, face apel la o împărțire mai echitabilă a poverii și responsabilității pentru găzduirea și sprijinirea refugiaților de la nivel mondial. Statele membre ale Organizației Națiunilor Unite și-au exprimat intenția de a spori numărul și tipurile de căi legale de care dispun refugiații pentru a fi admiși sau relocați în țări terțe ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Recomandarea Comisiei din 8 iunie 2015 privind un mecanism european de relocare – C(2015) 3560 final.

⁽²⁾ Concluziile reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 20 iulie 2015.

⁽³⁾ Decizia (UE) 2016/1754 a Consiliului din 29 septembrie 2016 de modificare a Deciziei (UE) 2015/1601 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 268, 1.10.2016, p. 82).

⁽⁴⁾ Declarația de la New York pentru refugiați și migranți; disponibilă la adresa: <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>.

- (7) Până la 20 septembrie 2017 fuseseră relocate în cadrul sistemului convenit la 20 iulie 2015 și în cadrul Declarației UE-Turcia peste 23 000 de persoane. Statele membre au relocat prin intermediul sistemelor lor naționale și alte persoane care aveau nevoie de protecție internațională.
- (8) Numai în 2016, statele membre au relocat 14 205 refugiați, ceea ce reprezintă o creștere semnificativă față de cele 8 155 de persoane relocate în 2015, 6 550 în 2014 și între 4 000 și 5 000 pe an în perioada 2010-2013. Această creștere indică valoarea adăugată și potențialul cooperării și coordonării de la nivelul UE în domeniul relocării, precum și importanța alocării din bugetul UE a unor fonduri corespunzătoare pentru relocare, lucru exemplificat prin faptul că pentru perioada 2014-2017 au fost angajate 293,3 milioane EUR.
- (9) Statele membre care nu s-au achitat încă de angajamentele pe care și le-au asumat în cadrul sistemelor actuale trebuie să facă acest lucru fără întârziere. Orice angajament rămas după expirarea ambelor sisteme ar trebui transferat în următorul exercițiu de asumare de angajamente de relocare, adăugându-se noilor angajamente pe care și le vor asuma statele membre.
- (10) UE trebuie să treacă de la sistemele de relocare și de admisie umanitară ad-hoc la un cadru stabil pentru relocarea în UE. În acest scop, ca parte a unei revizuirii generale a sistemului de azil al UE, Comisia a propus un cadru de relocare al Uniunii ⁽¹⁾, care să le ofere persoanelor care au nevoie de protecție internațională căi sigure și legale de obținere a acesteia. Adoptarea rapidă a propunerii reprezintă un element important al unei politici europene privind azilul și migrația mai eficiente, mai echitabile și mai stabile.
- (11) Pentru a asigura continuarea efectuării de relocări până când cadrul de relocare al Uniunii va deveni operațional, Comisia a invitat statele membre, în cadrul celui de Al 8-lea forum privind relocarea și transferul din 4 iulie 2017, să prezinte angajamente privind relocarea ambițioase, care să fie bazate pe prioritățile convenite pentru această perioadă și să fie conforme cu documentul privind nevoile mondiale previzionate pentru 2018, elaborat de Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNCHR).
- (12) Scopul prezentei recomandări este de a asigura faptul că eforturile de relocare pot continua în perioada dintre încheierea sistemelor actuale de relocare ale UE și operaționalizarea cadrului de relocare al Uniunii și că aceste eforturi iau în considerare exercițiul de asumare de angajamente lansat la 4 iulie 2017, în lumina nevoilor suplimentare prevăzute în documentul UNHCR privind nevoile mondiale în materie de relocare previzionate pentru 2018.
- (13) Recomandarea vizează sprijinirea eforturilor continue ale statelor membre de a oferi și de a spori canalele legale și sigure pentru persoanele care au nevoie de protecție internațională. Acțiunile statelor membre întreprinse în conformitate cu prezenta recomandare vor demonstra solidaritate față de țările terțe în care sunt strămutate un număr mare de persoane care au nevoie de protecție internațională și vor contribui la inițiativele internaționale în materie de relocare și la o gestionare generală mai bună a situației în materie de migrație. Prin urmare, obiectivele prezentei recomandări sunt conforme cu propunerea de instituire a unui cadru de relocare al Uniunii.
- (14) Alegerea regiunilor prioritare s-a făcut pe baza nevoii de a continua punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din 18 martie 2016, inclusiv prin intermediul viitorului sistem de admisie umanitară pe bază de voluntariat, de a continua relocarea din Iordania și din Liban și de a pune în aplicare măsurile anunțate în „Planul de acțiune privind măsuri de sprijin pentru Italia, de reducere a presiunii pe ruta central-mediteraneeană și de creștere a solidarității” ⁽²⁾, măsuri care vizează relocarea din țările-cheie din Africa situate de-a lungul rutei central-mediteraneene și până la aceasta, inclusiv Libia, Niger, Ciad, Egipt, Etiopia și Sudan.
- (15) În cadrul exercițiului de asumare de angajamente lansat la 4 iulie 2017, statele membre prezentaseră până la 20 septembrie circa 14 000 de angajamente. Este nevoie de mai multă implicare din partea tuturor statelor membre pentru a contribui la efortul comun de salvare de vieți omenești și de oferire a unor alternative credibile la deplasările neregulate.
- (16) La nivel mondial, trebuie relocate 1,2 milioane de persoane, iar UNCHR a solicitat în mai multe rânduri tuturor țărilor să majoreze progresiv dimensiunea programelor lor de relocare, în conformitate cu intențiile exprimate în Declarația de la New York pentru refugiați. În acest context și pe baza progreselor obținute din 2015, Uniunea ar trebui să ofere până la 31 octombrie 2019 cel puțin 50 000 de locuri de relocare, pentru a admite din țări terțe persoane care au nevoie de protecție internațională.
- (17) Pentru a sprijini statele membre în atingerea acestui obiectiv, ar trebui puse la dispoziție 500 de milioane EUR din bugetul Uniunii. Sub rezerva îndeplinirii condițiilor Fondului pentru azil și migrație (FAMI), statele membre pot primi o sumă forfetară de 10 000 EUR pentru fiecare persoană relocată din regiunile prioritare.

⁽¹⁾ COM(2016) 468 final.

⁽²⁾ SEC(2017) 339.

- (18) UNHCR intenționează să instituie un mecanism temporar pentru evacuarea de urgență a celor mai vulnerabile grupuri de migranți din Libia. UE ar trebui să contribuie la acest mecanism, împreună cu alți actori de la nivel mondial, astfel încât acesta să aibă un impact real, permițându-le persoanelor celor mai vulnerabile care au nevoie de protecție internațională și se află în Libia să aibă acces la oportunități de relocare. Se va reuși să se pună capăt migrației neregulamentare numai dacă va exista o alternativă reală la călătoriile periculoase. Prin urmare, atunci când își stabilesc numărul de angajamente pe care și le asumă, statele membre ar trebui să țină seama și de această inițiativă a UNHCR și să o sprijine.
- (19) În Declarația comună privind abordarea provocării reprezentate de migrație și azil din 28 august 2017, reprezentanții Franței, Germaniei, Italiei și Spaniei, precum și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vicepreședinte al Comisiei, împreună cu reprezentanți ai Nigerului și ai Ciadului și cu președintele Consiliului prezidențial al Libiei, au recunoscut nevoia ca, pe măsură ce se reduce migrația înlesnită de persoanele care introduc ilegal migranți, să se organizeze relocarea acelorora dintre persoanele care au nevoie de protecție internațională ce sunt deosebit de vulnerabile.
- (20) Cel puțin 50 000 din locurile de relocare din regiunile prioritare care trebuie oferite de către Uniune vor contribui la implementarea inițiativelor în materie de solidaritate de la nivel mondial de sporire a numărului de căi legale, printre care și apelul adresat recent la nivel mondial de UNHCR de a se oferi, în 2018, 40 000 de locuri de relocare pentru persoane provenite din țările situate de-a lungul rutei central-mediteraneene.
- (21) Pentru a asigura monitorizarea punerii în aplicare, fiecare stat membru ar trebui să raporteze lunar Comisiei numărul de persoane relocate pe teritoriul său în conformitate cu angajamentele pe care și le-a asumat, specificând țările din care au fost relocate persoanele în cauză.
- (22) Comisia ar trebui să revizuiască până la 31 octombrie 2018 progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentei recomandări. Pe baza acestei revizuii și ținând seama de situația generală în materie de migrație din UE și de la nivel mondial, statele membre ar putea fi invitate să își revizuiască din nou angajamentele.
- (23) Prezenta recomandare ar trebui să fie adresată statelor membre. Statele asociate sunt invitate să contribuie la eforturile europene comune de relocare,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

SPORIREA NUMĂRULUI ANGAJAMENTELOR DE RELOCARE

- (1) Pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemelor de relocare actuale ale UE și pentru a face tranziția de la aceste sisteme la cadrul de relocare al Uniunii, statele membre ar trebui să ofere până la 31 octombrie 2019 cel puțin 50 000 de locuri de relocare, pentru a admite din țări terțe persoane care au nevoie de protecție internațională.
- (2) Statele membre care nu și-au prezentat încă angajamentele în cadrul exercițiului de asumare de angajamente lansat de Comisie la 4 iulie 2017 ar trebui să facă acest lucru până cel târziu la 31 octombrie 2017, iar cele care s-au achitat deja de această sarcină ar trebui să aibă în vedere sporirea numărului de angajamente asumate, pentru a atinge obiectivul stabilit.
- (3) Statele membre ar trebui să își axeze angajamentele de așa manieră încât:
- (a) să asigure continuarea relocării din Turcia a sirienilor, a resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor strămutați în această țară din cauza conflictului din Siria, pentru a sprijini punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia din 18 martie 2016, inclusiv prin intermediul viitorului sistem de admisie umanitară pe bază de voluntariat;
 - (b) să asigure continuarea relocării din Liban și din Iordania;
 - (c) să contribuie la stabilizarea situației în zona central-mediteraneană prin relocarea din Libia, din Niger, din Ciad, din Egipt, din Etiopia și din Sudan a persoanelor care au nevoie de protecție, inclusiv prin sprijinirea mecanismului temporar al UNHCR pentru evacuarea de urgență a celor mai vulnerabile grupuri de migranți din Libia.
- (4) Statele membre sunt invitate să își pună în aplicare angajamentele de relocare cât mai curând posibil, în strânsă cooperare cu UNHCR și, atunci când este necesar, cu sprijin din partea EASO.

MONITORIZARE

- (5) Statele membre ar trebui să comunice lunar Comisiei numărul de persoane relocate pe teritoriul lor în conformitate cu angajamentele pe care și le-au asumat, specificând țările din care au fost relocate persoanele în cauză.

SPRIJIN FINANCIAR

- (6) Statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin sprijinul financiar în valoare de 500 de milioane EUR disponibil din Fondul pentru azil, migrație și integrare pentru punerea în aplicare a angajamentelor de relocare menționate în prezenta recomandare.

REVIZUIRE

- (7) Comisia va revizui prezenta recomandare până la 31 octombrie 2018. În urma revizuirii de către Comisie a punerii în aplicare a prezentei recomandări și ținând seama de situația generală în materie de migrație din UE și de la nivel mondial, statele membre ar putea fi invitate să își actualizeze din nou angajamentele, după caz.

DESTINATARI

- (8) Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 3 octombrie 2017.

Pentru Comisie
Dimitris AVRAMOPOULOS
Membru al Comisiei

RECOMANDAREA (UE) 2017/1804 A COMISIEI**din 3 octombrie 2017****privind punerea în aplicare a dispozițiilor Codului frontierelor Schengen referitoare la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în spațiul Schengen**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Într-un spațiu în care nu există controale la frontierele interne, se poate lua decizia reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne numai în condiții excepționale, pentru a răspunde unor situații care afectează grav politica publică sau securitatea internă a spațiului respectiv, a anumitor părți ale acestuia sau a unuia sau mai multor state membre. Având în vedere impactul pe care o astfel de reintroducere îl poate avea asupra tuturor persoanelor și mărfurilor care au dreptul să circule liber în acest spațiu fără controale la frontierele interne, aceasta poate fi doar o măsură adoptată în ultimă instanță, cu respectarea unor condiții stricte în ceea ce privește domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare.
- (2) Actualele dispoziții ale Codului frontierelor Schengen prevăd posibilitatea reintroducerii rapide a unor controale temporare la frontierele interne atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne necesită o acțiune imediată, pentru o perioadă de maximum 2 luni (articolul 28). Codul prevede, de asemenea, reintroducerea controalelor la frontiere în cazul amenințărilor grave la adresa ordinii publice sau a securității interne în contextul unor evenimente previzibile, pentru o perioadă de maximum 6 luni (articolul 25). Punerea în aplicare combinată a articolelor 28 și 25 din Codul frontierelor Schengen permite menținerea controalelor la frontiere pentru o perioadă totală de maximum opt luni. În plus, o nouă amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne conduce la o nouă aplicare a normelor (și, astfel, la un nou calcul al perioadei de desfășurare a controalelor).
- (3) Articolul 29 din Codul frontierelor Schengen conține o procedură excepțională care permite reintroducerea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă de cel mult 2 ani în care funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne este pusă în pericol ca rezultat al deficiențelor grave persistente legate de controlul la frontierele externe detectate în timpul unei evaluări Schengen. Odată cu adoptarea Regulamentului (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, această procedură poate fi folosită și în cazul în care un stat membru nu adoptă măsurile necesare în urma unei evaluări a vulnerabilității sau nu cooperează cu Agenția, atunci când situația de la frontierele externe necesită acțiuni urgente.
- (4) Dacă, în marea majoritate a cazurilor, perioadele prevăzute de actuala legislație s-au dovedit a fi suficiente, în ultimul timp, o serie de amenințări serioase la adresa ordinii publice sau a securității interne, cum ar fi atacurile teroriste sau numărul mare al deplasărilor secundare necontrolate pe teritoriul Uniunii, pot persista mult peste perioadele menționate anterior.
- (5) Comisia a adoptat o propunere de modificare a dispozițiilor relevante din Codul frontierelor Schengen, pentru ca în viitor să se poată răspunde unor astfel de amenințări persistente. Propunerea modifică perioadele prevăzute la articolul 25 din Codul frontierelor Schengen în cazul evenimentelor previzibile și, prin urmare, recunoaște faptul că prelungirea perioadei de reintroducere a controalelor la frontierele interne dincolo de perioadele actuale poate fi justificată pentru o perioadă de maximum doi ani. În plus, propunerea prevede, de asemenea, posibilitatea de a prelungi și mai mult controalele la frontierele interne atunci când amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă și după încheierea acestei perioade.
- (6) Noile perioade sunt însoțite de condiții procedurale suplimentare pe care statele membre trebuie să le îndeplinească înainte de reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne. Mai precis, în sprijinul notificărilor, statele membre trebuie să prezinte o evaluare a riscurilor din care să reiasă că reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne reprezintă o măsură adoptată în ultimă instanță și în care să se explice în ce mod ar contribui controalele la frontierele interne la combaterea amenințării identificate. În plus, de

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

acum înainte, Comisia trebuie să emită un aviz ori de câte ori controlul la frontierele interne depășește șase luni. Se modifică, de asemenea, dispozițiile privind „procedura de consultare” ca urmare a avizului Comisiei, pentru a reflecta noul rol al poliției de frontieră și gărzii de coastă și pentru ca rezultatele unei astfel de consultări, în special în ceea ce privește implicarea statelor membre vecine, să fie luate în considerare în mod corespunzător. Toate aceste modificări sunt menite să asigure că reintroducerea controalelor la frontierele interne se face doar atunci când – și atât timp cât – acest lucru este necesar și justificat.

- (7) Propunerile de modificare a Codului frontierelor Schengen se bazează pe dispozițiile actuale. În așteptarea adoptării propunerii de modificare a Codului frontierelor Schengen, după cum s-a arătat mai sus, este esențial ca toate statele membre care intenționează să reintroducă temporar controale la frontierele interne să pună în aplicare pe deplin cerințele prevăzute de dispozițiile actualului Cod al frontierelor Schengen, care prevede deja că statele membre care intenționează să utilizeze această măsură trebuie să ia în considerare mai întâi adoptarea unor măsuri alternative la controalele la frontieră și să coopereze cu statele membre vecine.
- (8) În conformitate cu articolul 26 din Codul frontierelor Schengen, înainte de a lua decizia de reintroducere sau de prelungire a controalelor temporare la frontierele interne, statul membru în cauză trebuie să evalueze probabilitatea ca o astfel de măsură să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne și proporționalitatea măsurii cu amenințarea respectivă, luând în considerare, printre altele, impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra libertății de circulație în spațiul fără controale la frontierele interne. Prin urmare, controale specifice, bazate pe o analiză a riscurilor și pe informații actualizate constant ar contribui la optimizarea beneficiilor controalelor și ar limita efectele negative asupra liberei circulații.
- (9) Statele membre afectate de reintroducerea controalelor în secțiunile relevante ale frontierei ar trebui să aibă posibilitatea de a-și exprima în mod regulat opinia cu privire la necesitatea acestor controale, în vederea organizării cooperării reciproce între toate statele membre implicate și în vederea examinării, în mod regulat, a proporționalității măsurilor respective față de evenimentele care se află la baza deciziei de reintroducere a controalelor la frontieră, precum și a amenințării la adresa ordinii publice sau a securității interne. Statul membru care a decis reintroducerea unor astfel de controale ar trebui să țină seama de aceste opinii atunci când examinează și revizuieste necesitatea verificărilor respective, cu obiectivul adaptării lor constante la circumstanțe.
- (10) În temeiul articolului 27 alineatul (1) litera (e) din Codul frontierelor Schengen, statul membru care reintroduce sau prelungeste controalele la frontierele interne ar trebui să furnizeze, printre altele, informații privind măsurile pe care trebuie să le ia celelalte state membre în contextul controalelor la frontieră preconizate. În plus, în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen, pot avea loc reuniuni comune între statul membru care preconizează reintroducerea controalelor la frontierele interne, celelalte state membre, în special cele afectate în mod direct de aceste măsuri, și Comisie, în vederea organizării, atunci când este cazul, a unei cooperări reciproce între statele membre. Astfel de contacte cu statele membre învecinate ar trebui să vizeze limitarea impactului asupra liberei circulații.
- (11) Întrucât reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne poate fi folosită numai în circumstanțe excepționale și ca măsură de ultimă instanță, statele membre ar trebui în primul rând să examineze dacă nu ar putea fi utilizate alte măsuri în afară de controalele la frontieră pentru a remedia în mod eficace amenințarea identificată și să ia hotărârea de a reintroduce controale la frontierele interne respective numai în ultimă instanță, atunci când aceste măsuri mai puțin restrictive pentru traficul transfrontalier nu permit formularea unui răspuns suficient la amenințările identificate. În notificarea efectuată în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, statele membre în cauză ar trebui să prezinte rezultatul acestei reflecții și motivele pentru care optează pentru controalele la frontieră.
- (12) În acest sens, statele membre ar trebui să depună în continuare toate eforturile necesare și să pună în aplicare pe deplin Recomandarea Comisiei din 12 mai 2017 privind efectuarea de verificări proporționale de către poliție și cooperarea polițienească în spațiul Schengen [C(2017) 3349 final].
- (13) Prezenta recomandare ar trebui pusă în aplicare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.
- (14) Prezenta recomandare ar trebui să se adreseze tuturor statelor Schengen care au obligații în temeiul titlului III din Regulamentul (UE) 2016/399 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

LIMITAREA IMPACTULUI ASUPRA LIBEREI CIRCULAȚII

În vederea atingerii unui echilibru între necesitatea de a asigura protecția ordinii publice sau a siguranței interne în statele membre și beneficiile spațiului fără controale la frontierele interne, statele membre care intenționează să reintroducă temporar controale la frontierele interne ar trebui să ia în considerare cu atenție și să analizeze periodic următoarele aspecte atunci când evaluează, în temeiul articolului 26 din Codul frontierei Schengen, necesitatea și proporționalitatea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne, în conformitate cu articolele 25 și 28 din Codul frontierei Schengen:

- (a) impactul probabil al unei astfel de reintroduceri asupra libertății de circulație a persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne;
- (b) impactul probabil al unei astfel de reintroduceri asupra pieței interne.

În acest scop, statele membre care intenționează să reintroducă temporar controale la frontierele interne ar trebui să informeze, în notificarea efectuată în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) din Codul frontierei Schengen, cu privire la rezultatul evaluărilor impactului reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne asupra liberei circulații și a pieței interne.

Statele membre care intenționează să reintroducă temporar controale la frontierele interne ar trebui să se abțină de la adoptarea de măsuri care nu sunt justificate de amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne care au fost identificate. De exemplu, ele ar trebui să limiteze reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne la secțiunile de frontieră unde această reintroducere este strict necesară pentru a răspunde amenințării identificate.

RESPONSABILITATE COMUNĂ ȘI COOPERARE

Având în vedere obiectivul de limitare a impactului asupra liberei circulații, statele membre care intenționează să reintroducă temporar controale la frontierele interne ar trebui:

- (a) să consulte cu mult înainte statele membre afectate de reintroducerea preconizată;
- (b) să mențină o cooperare strânsă și permanentă, care să permită o revizuire și o adaptare constantă a controalelor, în funcție de necesitățile în continuă evoluție și de impactul la fața locului;
- (c) să fie pregătite să se ajute reciproc în vederea unei implementări eficiente a controalelor la frontieră, în cazul în care acest lucru este necesar și justificat.

UTILIZAREA MĂSURILOR ALTERNATIVE

Pentru a se asigura că reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne este o măsură de ultimă instanță, utilizată numai atunci când amenințările grave la adresa ordinii publice sau a securității interne care au fost identificate nu pot fi abordate în mod corespunzător prin alte mijloace, statele membre ar trebui să pună în aplicare pe deplin Recomandarea Comisiei din 12 mai 2017 [C(2017) 3349 final] privind efectuarea de verificări proporționale de către poliție și cooperarea polițienească în spațiul Schengen.

Adoptată la Bruxelles, 3 octombrie 2017.

Pentru Comisie
Dimitris AVRAMOPOULOS
Membru al Comisiei

RECOMANDAREA (UE) 2017/1805 A COMISIEI
din 3 octombrie 2017
cu privire la profesionalizarea achizițiilor publice
Construirea unei arhitecturi pentru profesionalizarea achizițiilor publice
(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Achizițiile publice reprezintă un instrument necesar pentru realizarea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii. Acest instrument ar putea avea un impact economic semnificativ ⁽¹⁾ în ceea ce privește contribuția la agenda Comisiei privind creșterea economică, locurile de muncă și comerțul transfrontalier. Achizițiile publice eficiente, eficace și competitive reprezintă o piatră de temelie pentru o piață unică performantă și un canal important pentru investițiile europene ⁽²⁾.
- (2) Directivele privind achizițiile publice adoptate în 2014 ⁽³⁾ prevăd un set de instrumente care să permită statelor membre să adopte o utilizare mai eficientă și mai strategică a achizițiilor publice. Achizițiile publice se confruntă cu noi provocări, deoarece se așteaptă din ce în ce mai mult ca acestea: să demonstreze cea mai bună utilizare a banilor publici în condițiile unor medii bugetare din ce în ce mai limitate; să utilizeze oportunitățile de digitalizare și ale piețelor aflate în plină evoluție; să aducă o contribuție strategică la obiectivele politice orizontale și la valorile societale, cum ar fi inovarea, incluziunea socială și sustenabilitatea economică și de mediu; să maximizeze accesibilitatea și să dea dovadă de responsabilitate pentru a reduce la minimum ineficiența, risipa, neregulile, fraudă și corupția, precum și pentru a crea lanțuri de aprovizionare responsabile.
- (3) Este necesar să se asigure aplicarea eficientă a normelor privind achizițiile publice la toate nivelurile pentru a profita cât mai mult de această pârghie esențială pentru investițiile europene, așa cum se menționează în Planul de investiții pentru Europa ⁽⁴⁾, și pentru a realiza o piață unică mai robustă, conform apelului lansat de Președintele Juncker în Discursul din 2017 privind Starea Uniunii. Eficiența este, de asemenea, unul dintre domeniile în care s-au înregistrat îmbunătățiri în domeniul achizițiilor publice, semnalate prin intermediul întregului proces al semestrului european.
- (4) Prin urmare, trebuie să fie garantată utilizarea cât mai eficientă a fondurilor publice, iar achizitorii publici trebuie să fie în măsură să efectueze achiziții în conformitate cu cele mai înalte standarde de profesionalism. Consolidarea și sprijinirea formării și a profesionalismului în rândul responsabililor cu achizițiile publice poate contribui la amplificarea impactului achizițiilor publice în întreaga economie ⁽⁵⁾.
- (5) Obiectivul profesionalizării achizițiilor publice este înțeles în sens larg ca fiind acela de a reflecta îmbunătățirea globală a întregii game de competențe profesionale și de abilități, cunoștințe și experiență ale persoanelor care desfășoară sau care participă la sarcinile legate de achiziții ⁽⁶⁾. Acesta include, de asemenea, instrumentele și

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi [COM(2015) 550].

⁽²⁾ Aproape jumătate din fondurile de coeziune sunt canalizate prin intermediul achizițiilor publice. În perioada 2014-2020, UE va investi 325 de miliarde EUR – aproape o treime din bugetul total al UE – în regiunile Europei prin fondurile structurale și de investiții europene, care au scopul de a promova creșterea economică, crearea de locuri de muncă, competitivitatea și de a reduce disparitățile în materie de dezvoltare.

⁽³⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65) („Directiva clasică”), Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1) („Directiva privind concesiunile”) și Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243) („Directiva privind utilitățile publice”), în special articolul 83 alineatul (4), articolul 45 alineatul (4) și articolul 99 alineatul (4), respectiv.

⁽⁴⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Banca Europeană de Investiții: Un plan de investiții pentru Europa [COM(2014) 903].

⁽⁵⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei (SWD/2015/202) care însoțește strategia privind piața unică a estimat câștigurile economice potențiale rezultate din soluționarea problemelor ca urmare a profesionalizării la mai mult de 80 de miliarde EUR.

⁽⁶⁾ Acestea acoperă întregul domeniu de activitate al responsabililor cu achizițiile publice care sunt implicați în orice etapă a procesului de achiziție, de la identificarea nevoilor până la gestionarea contractelor – indiferent dacă își desfășoară activitatea în administrațiile centrale sau în administrațiile ori instituțiile descentralizate, în posturi bine definite din domeniul achizițiilor publice sau doar ca responsabili cu anumite atribuții legate de achizițiile publice.

asistența, precum și arhitectura politicilor instituționale, care sunt necesare pentru a realiza sarcina în mod eficient și a obține rezultate ⁽¹⁾. Prin urmare, o politică eficace de profesionalizare ar trebui să se bazeze pe o abordare strategică globală în jurul a trei obiective complementare:

- I. Dezvoltarea arhitecturii politicii adecvate pentru profesionalizare: pentru a avea un impact real, orice politică de profesionalizare ar trebui să se bazeze pe un sprijin politic la nivel înalt. Aceasta înseamnă definirea clară a responsabilităților și sarcinilor instituțiilor la nivel central de politici, sprijinirea eforturilor la nivel local, regional și sectorial, asigurarea continuității ciclurilor politice, utilizând, după caz, structurile instituționale care promovează specializarea, agregarea și schimbul de cunoștințe.
- II. Resurse umane – îmbunătățirea formării și gestionarea carierei responsabililor cu achizițiile publice: responsabilii cu achizițiile publice, și anume persoanele implicate în achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări, precum și auditorii și funcționarii care răspund de analiza cazurilor privind achizițiile publice, trebuie să aibă calificările, formarea, competențele și experiența necesare pentru nivelul lor de responsabilitate. Aceasta înseamnă garantarea unui personal calificat și motivat, cu experiență, oferirea formării și dezvoltării profesionale continue necesare, precum și dezvoltarea unei structuri de carieră și a unor stimulente pentru ca funcția de achiziții publice să devină atractivă și pentru a-i motiva pe funcționarii publici să ofere rezultate strategice.
- III. Sisteme – punerea la dispoziție a unor instrumente și metodologii pentru a sprijini practica achizițiilor publice profesionale: responsabilii cu achizițiile publice trebuie să dispună de instrumente adecvate și sprijin pentru a acționa eficient și pentru a obține cel mai bun raport calitate-preț pentru fiecare achiziție. Acest lucru presupune asigurarea disponibilității instrumentelor și a proceselor de achiziții publice necesare pentru a genera achiziții inteligente, cum ar fi: instrumentele de achiziții publice electronice, orientările, manualele, modelele și instrumentele de cooperare, formarea corespunzătoare, sprijinul și expertiza, cumulara cunoștințelor și schimbul de bune practici.

- (6) Această recomandare ⁽²⁾ încurajează dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor de profesionalizare în statele membre, prin oferirea unui cadru de referință pentru examinare ⁽³⁾. Scopul este de a ajuta statele membre să își consolideze politicile de profesionalizare pentru a crește profilul, influența, impactul și reputația achizițiilor publice în realizarea unor obiective publice.
- (7) Prezenta recomandare se adresează statelor membre și administrațiile lor publice, în special la nivel național. Cu toate acestea, în temeiul sistemului de achiziții publice centralizate sau descentralizate, statele membre ar trebui să încurajeze și să sprijine în continuare autoritățile/entitățile contractante în inițiativele de profesionalizare. Prin urmare, statele membre ar trebui să aducă prezenta recomandare în atenția organismelor responsabile cu achizițiile publice la toate nivelurile, precum și a organismelor responsabile cu formarea profesională a auditorilor și a funcționarilor care răspund de analiza cazurilor privind achizițiile publice,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

I. DEFINIREA POLITICII PENTRU PROFESIONALIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE

1. Statele membre ar trebui să elaboreze și să pună în aplicare strategii pe termen lung pentru profesionalizarea achizițiilor publice, adaptate nevoilor lor, resurselor și structurii administrative, de sine stătătoare sau ca parte a politicilor mai ample de profesionalizare a administrației publice. Scopul este de a atrage, dezvolta și păstra competențele, de a acorda atenție deosebită performanțelor și rezultatelor strategice și de a valorifica la maximum instrumentele și tehnicile disponibile. Aceste strategii ar trebui:
 - (a) să se adreseze tuturor participanților implicați în procesul de achiziții publice și să fie elaborate printr-un proces favorabil incluziunii la nivel național, regional și local;
 - (b) să fie puse în aplicare în coordonare cu alte politici în întregul sector public; precum și
 - (c) să țină cont de progresele înregistrate în alte state membre și la nivel internațional.

⁽¹⁾ Nevoia de a dezvolta o forță de muncă în domeniul achizițiilor care să aibă capacitatea de a asigura în permanență un bun raport calitate-preț este de asemenea subliniată în Recomandarea OCDE din 2015 privind achizițiile publice. <http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-on-Public-Procurement.pdf>.

⁽²⁾ Comisia nu are intenția de a impune un model specific, ci de a invita statele membre și administrațiile competente să abordeze chestiunile relevante. Există o recunoaștere clară a faptului că toți cei implicați se află în etape diferite ale procesului. Cu toate acestea, noile directive impun statelor membre să se asigure că: (a) informațiile și orientările privind interpretarea și punerea în aplicare a legislației UE în domeniul achizițiilor publice sunt disponibile gratuit pentru a sprijini autoritățile contractante și operatorii economici, în special IMM-urile; și că (b) sprijinul este disponibil pentru autoritățile contractante în vederea planificării și desfășurării procedurilor de achiziții publice.

⁽³⁾ Recomandarea va fi însoțită de un ansamblu de bune practici din statele membre.

2. Statele membre ar trebui, de asemenea, să încurajeze și să sprijine autoritățile/entitățile contractante la punerea în aplicare a strategiilor de profesionalizare naționale, la elaborarea unor inițiative privind profesionalizarea, precum și a unei arhitecturi instituționale și a unei cooperări adecvate pentru achiziții mai coordonate, mai eficiente și mai strategice, bazate, printre altele, pe:
 - (a) o cooperare mai strânsă între serviciile relevante și autoritățile/entitățile contractante; precum și
 - (b) pe expertiza și sprijinul instituțiilor de formare, a organismelor centrale de achiziție și a organizațiilor profesionale axate pe achiziții.

II. RESURSE UMANE – ÎMBUNĂTĂȚIREA FORMĂRII ȘI GESTIONAREA CARIEREI

3. Statele membre ar trebui să identifice și să definească situația de referință a abilităților și competențelor pe care orice responsabil cu achizițiile publice ar trebui să le studieze și să le dețină, ținând seama de natura multidisciplinară a proiectelor de achiziții publice atât pentru funcționarii care lucrează în achiziții publice, cât și pentru funcțiile aferente, precum și pentru judecători și auditori, cum ar fi:
 - (a) cadrele de calificări și competențe pentru a sprijini procesele de recrutare și gestionare a carierei și elaborarea unor programe de formare, precum și
 - (b) un cadru comun de competențe la nivel european în materie de achiziții publice.
4. Statele membre ar trebui să elaboreze programe corespunzătoare de formare – inițială și continuă – pe baza evaluării datelor și nevoilor, precum și a cadrelor de competență, cum ar fi:
 - (a) dezvoltarea și/sau sprijinirea elaborării de oferte de formare inițială la absolvenții debutanți și la nivel postuniversitar și alte tipuri de formare la început de carieră;
 - (b) furnizarea și/sau sprijinirea unei oferte cuprinzătoare, specializate și accesibile de formare și învățare pe tot parcursul vieții;
 - (c) sporirea numărului ofertelor de formare prin soluții inovatoare și interactive sau prin instrumentele de învățare electronică, precum și prin sistemele de replicare; și
 - (d) maximizarea beneficiilor în urma cooperării și cercetării academice pentru a dezvolta o bază teoretică solidă cu soluții privind achizițiile publice.
5. Statele membre ar trebui, de asemenea, să dezvolte și să sprijine adoptarea de către autoritățile/entitățile contractante a gestionării optime a resurselor umane, a planificării carierei și a schemelor motivaționale specifice pentru funcțiile de achiziții cu scopul de a atrage și de a păstra personalul calificat din domeniul achizițiilor publice și de a încuraja funcționarii să asigure o calitate mai bună și o abordare mai strategică în domeniul achizițiilor publice, cum ar fi:
 - (a) sistemele de recunoaștere și/sau de certificare care identifică și recompensează funcțiile legate de achizițiile publice;
 - (b) structurile de carieră, stimulentele instituționale și sprijinul politic care favorizează obținerea unor rezultate strategice; și
 - (c) premiile de excelență pentru promovarea bunelor practici în domenii cum ar fi inovarea, achizițiile publice responsabile din punct de vedere social și ecologic sau lupta împotriva corupției.

III. SISTEME – PUNEREA LA DISPOZIȚIE A UNOR INSTRUMENTE ȘI METODOLOGII

6. Statele membre ar trebui să încurajeze și să sprijine dezvoltarea și utilizarea instrumentelor informatice accesibile care pot simplifica și îmbunătăți funcționarea sistemelor de achiziții publice, cum ar fi:
 - (a) facilitarea accesului la informații, prin crearea de portaluri online unice;
 - (b) dezvoltarea unor instrumente informatice cuplate cu formarea corespunzătoare (de exemplu, pentru economiile de scară, eficiența energetică sau lucrul în echipă) sau sprijinirea unor soluții corespunzătoare dictate de piață; și
 - (c) promovarea unei abordări strategice a digitalizării prin standardizare, schimb, reutilizarea și interoperabilitatea produselor și serviciilor, în special prin utilizarea soluțiilor IT existente disponibile la nivelul UE ⁽¹⁾, precum și dezvoltarea în comun a unor instrumente cum ar fi un catalog online al standardelor TIC în domeniul achizițiilor publice ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Printre altele: portalul digital unic și modulele destinate infrastructurii de servicii digitale pentru interconexiune în Europa (identitate, semnătură și facturare electronică, livrare online).

⁽²⁾ https://joinup.ec.europa.eu/community/european_catalogue/.

7. Statele membre ar trebui să sprijine integritatea, atât la nivel individual, cât și instituțional, ca un aspect intrinsec al conduitei profesionale, prin punerea la dispoziție a unor instrumente pentru a asigura respectarea dispozițiilor și transparența și a unor orientări privind prevenirea neregulilor, cum ar fi
- (a) instituirea unor coduri deontologice, precum și a unor cartele privind integritatea;
 - (b) utilizarea datelor privind neregulile ⁽¹⁾ ca feedback pentru a elabora cursuri de formare și orientări corespunzătoare, precum și promovarea autoreabilitării; și
 - (c) elaborarea de orientări specifice pentru a preveni și a detecta fraudele și corupția, inclusiv prin canale de denunțare.
8. Statele membre ar trebui să ofere îndrumări care urmăresc, pe de o parte, să ofere certitudine juridică privind legislația UE și cea națională sau cerințele care decurg din obligațiile internaționale ale UE și, pe de altă parte, să faciliteze și să promoveze gândirea strategică și comercială și luarea deciziilor în cunoștință de cauză, cum ar fi:
- (a) materialele orientative și manualele metodologice cu un scop bine definit și repertoriile de bune practici și al celor mai comune erori, actualizate, ușor de folosit, ușor accesibile și care să aibă la bază experiența profesioniștilor; și
 - (b) formularele tip și instrumentele pentru diferite proceduri, precum criteriile ecologice în materie de achiziții publice.
9. Statele membre ar trebui să promoveze schimbul de bune practici și să le ofere asistență celor care lucrează în acest domeniu pentru a asigura proceduri de achiziții publice profesionale, cooperarea și transmiterea de cunoștințe, cum ar fi:
- (a) furnizarea de asistență tehnică prin intermediul unor birouri de asistență reactivă, liniile telefonice de urgență și/sau serviciile prin e-mail;
 - (b) organizarea de seminarii și ateliere pentru a face disemina noile evoluții juridice, priorități politice și bune practici; și
 - (c) încurajarea comunităților de profesioniști prin forumuri online și rețele sociale profesionale.

IV. ACȚIUNI ULTERIOARE PREZENTEI RECOMANDĂRI – RAPORTARE ȘI MONITORIZARE

10. Se recomandă ca statele membre să informeze Comisia cu privire la măsurile întreprinse ca reacție la această recomandare atunci când întocmesc rapoarte în temeiul articolului 83 din Directiva 2014/24/UE, al articolului 45 din Directiva 2014/23/UE și al articolului 99 din Directiva 2014/25/UE.

Adoptată la Strasbourg, 3 octombrie 2017.

Pentru Comisie
Elżbieta BIENKOWSKA
Membri al Comisiei

⁽¹⁾ Respectând în același timp legislația privind protecția datelor, precum și dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal.

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 191 din 28 iunie 2014)

La pagina 4, capitolul 3 secțiunea 1, textul articolului 5:

în loc de: „Pentru a raporta, pe bază individuală, informațiile privind fondurile proprii și cerințele de fonduri proprii, în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile prezintă toate informațiile enumerate la alineatele (a) și (b).

(b) Instituțiile prezintă următoarele informații cu o frecvență trimestrială:

[...]

(c) Instituțiile prezintă următoarele informații cu o frecvență bianuală:

[...]”.

se citește: „Pentru a raporta, pe bază individuală, informațiile privind fondurile proprii și cerințele de fonduri proprii, în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile prezintă toate informațiile enumerate la alineatele (a) și (b).

(a) Instituțiile prezintă următoarele informații cu o frecvență trimestrială:

[...]

(b) Instituțiile prezintă următoarele informații cu o frecvență bianuală:

[...]”.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO